

Fortagelsen af §§ 14 og 9 vil gjøre det meget vanskeliggere at faae Lovforslaget fremmet. Men naar der er Tale om en Overeenskomst, og der skal gives Noget efter fra begge Sider, anseer jeg just §§ 9 og 14 for at være de Punkter, i hvilke der kan gives efter, naar man paa den anden Side vil give efter med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 1 og 2. Nu staaer Sagen jo vel faaledes, at der ved §§ 1 og 2 ikke er givet efter fra den anden Side; men jeg har det Haab, at man vil komme dertil, og jeg har ogsaa det Haab, at man med Hensyn til §§ 9 og 14 vil gaae til Indrømmelser, der ville gjøre Lovforslagets videre Fremme mere muligt, end der for Dieblirket er Udsigt til. Naar vi gaae til at drøfte de enkelte Forslag til § 8 nærmere, saa er det en Selvfølge, at det andet Stykke i § 8, som attraaes forandret ved Ændringsforslaget under Nr. 50, bør staae uforandret, hvis Lovforslaget i det Hele skal have Udsigt til at blive til Lov. De ærede Medlemmer, som paa nogen Maade ville støtte dette Lovforslags Fremme, vil jeg ret indtrængende bede om ikke at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 50; hvorledes de ville stille sig til Ændringsforslagene under Nr. 51 og 52 skal jeg lade staae hen; men jeg vil dog anbefale ikke at gaae ind paa dem, naar man vil stemme § 9 bort. Stemmer man §§ 9 og 14 bort, og vedtager man tillige Ændringsforslagene under Nr. 51 og 52, saa vil Lovforslagets Gjennemførelse i høj Grad vanskeliggjøres. Jeg seer ikke, at de Bestemmelser, der ønskes forandrede ved Ændringsforslagene under Nr. 51 og 52, ere af den Art, at de virkelig indeholde nogen Fare for de nuværende Gaardfæstere eller Gaardforpagtere, saaledes at man burde tage dem bort; derimod ere de af den Beskaffenhed, at de ville fremme hele Lovforslagets Gjennemførelse og væsentlig bidrage til, at man fra den anden Side lettere gaar ind paa det. Jeg skal derfor anbefale ikke at gaae ind paa Ændringsforslagene under Nr. 50—52. Hvorledes

man vil stille sig overfor §§ 9 og 14, vil jeg overlade til Enhver efter den Raade, hvorpaa han føler sig stillet overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg vil kun bemærke, at det i mine Tanker maae staae som en afgjort Ting, at Alle de, der ville Lovforslagets Fremme, ogsaa maae, naar de stemme §§ 9 og 14 ud, være villige til ved 3die Behandling at gaae ind paa de attraaede Forandringer i §§ 1 og 2, og jeg vil antage, at det er Meningen dermed, andtagen forsaavidt Noget skulde være en afgjort Modstander af, at Lovforslaget kom frem, enten fordi han slet ingen Lov vil have, eller han vil have en anden Lov.

N. Andersen: Der som Betydningen af § 9 er saa ubetydelig, som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) og det ærede Medlem for Prestø Amts 1ste Valgkreds (Seavenius) undertiden synes at mene, forstaaer jeg ikke, hvorledes de samme ærede Medlemmer kunne opstille samme Paragraphs Vedtagelse som Noget, der er en Betingelse for, at de og deres Meningsfæller overhovedet skulle kunne gaae ind paa Loven. De to Ting rime sig ikke sammen. (Høste in: Maa jeg bede om Ordet). Betragter man § 9 som en Ubetydelighed, som Noget, der kun meget undtagelsesvis vil komme til Anvendelse, hvorfor saa holde paa denne Paragraph? Jeg betragter ikke § 9 som en Ubetydelighed. Jeg har allerede udtalt ved Sagens første Behandling, at jeg anseer denne Paragraph for at være en Bestemmelse, som kunde blive meget farlig; thi det vil ikke være vanskeligt at faae de fleste af Fæsternes Citerladte til at foretrække at modtage Fæste paa billige Vilkaar fremfor at fjebe paa strenge Vilkaar. Det vil ikke være vanskeligt, siger jeg; thi det afgør nu engang saa hos dem, at deres Vilk ikke vælger saa langt ud i Tiden, at de tilfulde overskue alle Følgerne deraf. Men det er vor Pligt, som ere satte til at repræsentere disse Mennesker, naar vi see det, da at raage over, at de ikke føres